

som kunne tænkes at få lyst til at repatriere, og at der er en klarhed også på den måde, at man nu samler stoffet i én lov, så man ikke skal til at lede alle mulige underlige steder for at finde ud af, hvordan reglerne for repatriering er.

Der er også ros for, at satserne er blevet bedret, og at man udvider fortrydelsesfristen. Det vil vi alt sammen fra SF's side også meget gerne rose, men for at der ikke skal være nogen drink til indenrigsministeren uden en smule malurt fra SF, vil jeg gerne sige, at det nogle gange kan være lidt anstrengende at opleve, hvor god velviljen er, når det handler om at få folk til at rejse ud, og hvor dårlig velviljen er, når det handler om, hvordan vi skal behandle folk, mens de er her.

Her tænker jeg på de mennesker, der har fået ophold, og som har svært ved at få arbejde, fordi der stadig væk foregår en etnisk diskrimination på det danske arbejdsmarked.

Her tænker jeg også på de folk, der ikke har fået opholdstilladelse, og som sidder og venter måske meget længe, fordi vi i nogle sager stadig væk har en ganske lang sagsbehandling. De mennesker er fuldstændig uden rettigheder. De kan ikke få lov at bruge deres medbragte uddannelse, de kan ikke engang få lov at søge et arbejde.

Endelig vil jeg sige, at jeg stadig væk synes, vi har et problem med en alt for skrap administration af den udlændingelov, som i øvrigt i sig selv er ganske skrap. Så selv om der er ros til det her lovforslag, så synes jeg, det står i grel modsætning til, hvordan vi i øvrigt gererer os på dette område.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

SF's ordfører har jo desværre ret i, at der fortsat finder diskrimination sted af etniske mindretal. Der har netop været omtalt en rapport, der offentliggøres på mandag, som på ny vil vise dette, men jeg synes ikke, det er rimeligt at bebrejde indenrigsministeren det i forbindelse med fremlæggelsen af dette her lovforslag. Det kan han ikke have nogen skyld i, og det har han ikke nogen skyld i, og det er der ikke nogen vilje om, så jeg synes ikke, det er et argument at anføre imod loven.

Ligeledes er det jo også kendt, at sagsbehandlingen af asylsager er blevet bragt væsentligt ned. Der vil stadig væk være enkeltsager, som tager lang tid, også for lang. Det er jeg også enig i, men jeg synes ikke, at disse ting er ret re-

levante til bedømmelsen af det herværende lovforslag, som jeg dog også forstod – og jeg tror, jeg forstod rigtigt – at SF vil kunne støtte.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg synes, man skal se sagerne i en helhed. Jeg synes, man skal se i en helhed, hvordan Danmark vælger at opføre sig over for mennesker fra fremmede lande og kulturer, som kommer her til vores grænser.

Nu står vi over for et forslag, der handler om, hvordan vi skal hjælpe dem med at vende hjem, og så har man en vældig stor velvilje fra regeringens side.

Det synes jeg selvfølgelig er dejligt, men jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom på, at det står i en grel modsætning til den velvilje, der mangler, når det handler om, hvordan man skal have det, når man er her, og om, hvordan mulighederne er for at få lov at blive her.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Pia Kjærsgaard som ordfører.

Pia Kjærsgaard (DF):

I 1998 registreredes 5.600 fremmede som asylsøgere, og endnu flere venter på at blive registreret. 9.600 personer blev familiesammenført i 1998, således at der samlet blev lukket over 15.000 fremmede ind i Danmark. Det var ikke lige de toner, vi hørte, da indenrigsministeren tiltrådte for ca. 1½ år siden.

Som bekendt har Dansk Folkeparti ved en tidligere lejlighed fået foretaget en opgørelse over udgifterne til udlændinge i Danmark, og beløbet blev 30 mia. kr. Det er et par år siden, den undersøgelse fandt sted, så der er næppe tvivl om, at beløbet er vokset yderligere siden.

Med indenrigsministerens forslag til repatriering eller frivillig hjemrejse lægges der op til – og det skal ses i tilknytning til de førnævnte 15.000, der sidste år kom til Danmark – at 100 personer tager hjem frivilligt.

Med det foreliggende forslag ligger det klart, at Danmark har en lang række personer, der overhovedet ikke er berettiget til at have ophold eller asyl her i landet – personer, som ikke behøver at opholde sig her i landet, fordi der ikke er krig i deres hjemland, eller fordi det, de er flygtet fra, ikke længere er nogen trussel for dem.

Men med typisk dansk politisk tøssegodhed forsøges det nu at sikre disse personer med